

[Handelsministeren.]

stand for særlig opmærksomhed under den ekstraordinære samling i september. Jeg skal henvisne til punkt 6 i det forlig, der da blev indgået mellem en række partier, og på grundlag af hvilke der er iværksat overvejelser vedrørende byerhvervenes finansierings- og etableringsproblemer, herunder om mulighederne for en udbygning af bestående finansieringsordninger.

Må jeg afslutningsvis gentage, at det konservative forslag omfatter så mange enkelt-elementer på så mange forskellige områder, at det ikke vil være rimeligt at søge kort at sammenfatte en stillingtagen. Regeringens holdning fremgår af de skriftlige bemærkninger. Hvad jeg derimod sammenfattende kan sige på regeringens vegne er, at vor holdning til de mindre virksomheders problemer er velkendt, og at vi er rede til at overveje alle rimelige og hensigtsmæssige foranstaltninger, der kan medvirke til at støtte disse virksomheders placering som et væsentligt element i det samlede danske erhvervsliv.

Lysholt Hansen (S):

For ikke at glemme det vil jeg da gerne indlede med at sige, at jeg helt kan tilslutte mig det, handelsministeren nu har sagt.

Dernæst vil jeg gerne have lov at sige, at da min gruppe pålagde mig den opgave at være ordfører vedrørende det forslag her, der hedder forslag til folketingsbeslutning om bedre vilkår for mindre virksomheder, glædede jeg mig over at få den opgave pålagt, fordi jeg troede, det var et erhvervspolitisk forslag, vi skulle drøfte, og ikke mindst at vi skulle drøfte de mindre virksomheders forhold i relation til det samlede erhvervsliv. Men jeg skal ikke nægte, at da jeg læste forslaget grundigt igennem, så blev jeg ikke så lidt overrasket, og jeg blev dybt forundret over, at ellers så gamle og agtværdige medlemmer herinde i tinget som hr. Haunstrup Clemmensen og Hr. Ninn-Hansen virkelig var forslagsstillere til det her på det konservative folkepartis vegne.

Da jeg læste det igennem, mindede det mig om en oplevelse, jeg havde sidste år med en virksomhed, der var ved at gå neden om og hjem. Den lavede så fabriksudsalg, og folk strømmede til og købte til fabrikspriser. Men tilstrømningen forsvandt hurtigt, da

lageret hele tiden fyldtes op. Det svarer lige nøjagtig til situationen her. Det er vel ikke sådan, det konservative folkeparti har haft det i denne sag, at det, man har til fabrikspriser, det er det, der står i selve lovforslaget, og at opfyldningen af lageret, det er det, der står i de efterfølgende bemærkninger. Sådan forekommer det altså én, når man læser det igennem. Når det er nødvendigt at sende 19 sider ud fra forskellige ministre plus nu en 7 sider lang tale af handelsministeren om forslaget, så må jeg sige, at så synes jeg egentlig ikke, det har ret meget med det at gøre, som jeg håbede vi skulle diskutere, nemlig det mindre erhvervslivs forhold, som jeg anser det for meget vigtigt at få diskuteret, men i en bredere forbindelse.

Jeg tror, vi trænger til at få en bedømmelse af det mindre erhvervslivs udvikling og muligheder i relation til det, der er foregået i efterkrigstidsårene, i de 30 år efter den sidste verdenskrig, hvor vi er overgået fra landbrugs- til industripolitik. Derfor er det også rimeligt, at man prøver at anlægge en bedømmelse af, hvad vi mener med en industripolitik, og hvilken rolle de mindre erhvervsvirksomheder skal spille i denne industripolitik, i hvilken grad de skal være underleverandører, i hvilken grad de skal være selvstændige. Vi mangler mærkværdigvis i forslaget en definition, som forslagsstillerne selv normalt ville spørge efter; hvad er deres definition på en mindre virksomhed? Som det fremtræder her, så er en mindre virksomhed alt fra en købmand, som alene passer sin forretning, op til en virksomhed med 20-30 personer eller måske op til 50 ansatte.

Når jeg lægger afgørende vægt på en fornuftig politik over for de mindre virksomheder, så hænger det sammen med, at vi gang på gang oplever, hvor værdifuldt det er både for en kommune som kommune og for dens borgere, at der i kommunen er mange virksomheder, der er mindre, med 20-30-40 ansatte eller færre ansatte, fordi man så ikke er nær så afhængig, som man kan være, hvis en kommune er båret oppe af én stor virksomhed, ikke nær så afhængig i en depressionsperiode som den, vi er inde i i dag. Derfor er de mindre virksomheders problem et virkelig alvorligt problem, som vi ikke bare kan skyde fra os.